

Protestantse gemeente Het Trefpunt

Orde voor de dienst voor
de viering van Goede Vrijdag
op 18 april 2025

thema: 'Dit is het verhaal...'

afbeelding:

Corja Bekius: 'In beproeving, wees er '
(uit *Beelden als bron*, p 149)

Voorganger: ds. Ad Alblas
Ouderling van dienst: Arnold de Laet
Lectoren Arnold de Laet en Henny Taalen
Organist: Marcel den Dulk

Orgelspel

Stilte,

afgesloten door het aansteken van de Tafelkaars

Inleiding

met beelden van verschrikking

Zingen:

Dona nobis pacem

Dona nobis pacem 3x

Toelichting bij de liturgische bloemschikking

Door Janke Hornsveld

Groet

V: De Heer zij met u,

G: ook met u zij de Heer

Bemoediging

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: die hemel en aarde gemaakt heeft:

V: Hij gaat ons vóór, waar wij ook gaan.

G: Wij zullen hem zien op onze wegen.

Kyrië: 'De nacht valt...'

Psalmengebed: Psalm 22

Zingen: vers 1

Mijn God, Mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijf zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?

Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

lezen: vers 4-6

⁴ U bent de Heilige,
die op Israëls lofzangen troont.

⁵ Op U hebben onze voorouders vertrouwd;
zij hebben vertrouwd en U verloste hen,

⁶ tot U geroepen en zij ontkwamen,
op U vertrouwd en zij werden niet beschaamd.

Zingen: vers 3

Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer.
Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer.
Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,
al die mij smaden.

Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:
Zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen,
Hij zal u redden naar zijn welbehagen',
zo klinkt hun spot.

Lezen: vers 12-16

¹² Blijf dan niet ver van mij,
want de nood is nabij
en er is niemand die helpt.

¹³ Een troep stieren staat om mij heen,
buffels van Basan omsingelen mij,

¹⁴ roofzuchtige, brullende leeuwen
sperren hun muil naar mij open.

¹⁵ Als water ben ik uitgegoten,
mijn gebeente valt uiteen,
mijn hart is als was,
het smelt in mijn lijf.

¹⁶ Mijn kracht is droog als een potscherf,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte,
U legt mij neer in het stof van de dood.

Zingen: vers 8

O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!
Mijn sterke, spoed U, ik behoef U zeer!
Mijn vege rest zal zonder tegenweer
haast zijn verslonden.
Red dan mijn leven uit de muil der honden!
Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten!
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!
Toon mij uw trouw!

Lezen: vers 25-27

²⁵ Hij veracht de zwakke niet,
verafschuwt niet wie wordt vernederd,
Hij wendt zijn blik niet van hem af,
maar hoort zijn hulpgeroep.

²⁶ Daarom klinkt mijn lofzang in de kring van het volk,
mijn geloften los ik in bij wie Hem vrezen.

²⁷ De vernederden zullen eten en worden verzadigd.
Zij die Hem zoeken, brengen lof aan de HEER.
Voor altijd mogen jullie leven!

Zingen: vers 11

Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:
laat mij vergelden al wat ik ontving.
Laat mij U loven in de grote kring
van die U vrezen!
Gij need'rig volk, gij zult gezeten wezen
aan een festijn! Die God zoekt, moet Hem prijzen!
O, haal uw hart op aan zijn gunstbewijzen,
die eeuwig zijn.

Gebed voor deze nacht: 'naar Psalm 31'

Toelichting bij 'Dit is het verhaal'

Lezen: Johannes 18: 1-11

¹ Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen. ² Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. ³ Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. ⁴ Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' ⁵ Ze antwoordden: 'Jezus van Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. ⁶ Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. ⁷ Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus van Nazaret.' ⁸ 'Ik heb jullie al gezegd: "Ik ben het,"' zei Jezus. 'Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.' ⁹ Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: 'Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.' ¹⁰ Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde

uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht. ¹¹ Maar Jezus zei tegen Petrus: ‘Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?’

Zingen: ‘Wat God wil zullen we altijd’
Lied 73f (Op vleugels) Sytze de Vries

Wat God wil zullen wij altijd
volbrengen in vertrouwen.
Zijn wil is wijs, zijn wil is goed,
daar kunnen wij op bouwen.
In onze nood maakt Hij zich groot,
zijn mildheid straalt ons tegen.
Wie Hem erkent als fundament
leeft steeds op hoop van zegen.

Lezen: Johannes 18: 12-24

¹² De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem. ¹³ Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester, ¹⁴ en hij was het die de Joden had voorgehouden: ‘Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.’ ¹⁵ Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in, ¹⁶ maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen. ¹⁷ Het meisje sprak Petrus aan: ‘Ben jij soms ook een leerling van die man?’ ‘Nee, ik niet,’ zei hij. ¹⁸ De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat

ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen.

¹⁹ De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer. ²⁰ Jezus zei: 'Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd. ²¹ Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat Ik gezegd heb.' ²² Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht: 'Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?' ²³ Jezus zei: 'Als Ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat Ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?' ²⁴ Daarna stuurde Annas Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester.

Zingen: 'Hoor, hoe met leugens en bedrog'

Lied 73 h (Op vleugels)

Hoor, hoe met leugens en bedrog
de wereld naar het vonnis zocht,
dat over mij besliste.
Wees, God, mijn schild
in dit geweld
en spaar mij voor hun listen.

Lezen: Johannes 18: 25-37

²⁵ Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van Hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.' ²⁶ Maar een van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?' ²⁷ Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

²⁸ Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het pesachmaal kunnen deelnemen. ²⁹ Daarom kwam Pilatus naar buiten. ‘Waarvan beschuldigt u deze man?’ vroeg hij. ³⁰ Ze antwoordden: ‘Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.’ ³¹ Pilatus zei: ‘Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.’ Maar de Joden wierpen tegen: ‘Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.’ ³² Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven. ³³ Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: ‘Bent U de koning van de Joden?’ ³⁴ Jezus antwoordde: ‘Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?’ ³⁵ ‘Ik ben toch geen Jood,’ antwoordde Pilatus. ‘Uw volk en uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd – wat hebt U gedaan?’ ³⁶ Jezus antwoordde: ‘Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.’ ³⁷ Pilatus zei: ‘U bent dus koning?’ ‘U zegt dat Ik koning ben,’ zei Jezus. ‘Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.’

Zingen: ‘Laat Hem de wegen wijzen’

Lied 73 k (Op vleugels)

Laat hem de wegen wijzen
waarlangs ook jij kunt gaan.
Zijn trouw zal met je reizen,
zijn liefde stuurt je aan.

Hoe ook de winden waaien,
Hij leidt ze in hun baan.
Moet jij met tranen zaaien,
de oogst zal stralend staan.

Lezen: Johannes 19: 1-18

¹ Toen liet Pilatus Jezus geselen. ² De soldaten vlochten een kroon van doornakken, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan. ³ Ze liepen naar Hem toe en zeiden: 'Gegroet, koning van de Joden!', en ze sloegen Hem in het gezicht. ⁴ Pilatus ging weer naar buiten en zei: 'Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.' ⁵ Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is Hij, die mens,' zei Pilatus. ⁶ Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig Hem, kruisig Hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.' ⁷ De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.' ⁸ Toen Pilatus dit hoorde, schrok hij hevig. ⁹ Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: 'Waar komt U vandaan?' Maar Jezus gaf geen antwoord. ¹⁰ 'Waarom zegt U niets tegen mij?' vroeg Pilatus. 'Weet U dan niet dat ik de macht heb om U vrij te laten of U te kruisigen?' ¹¹ Jezus antwoordde: 'De enige macht die u over Mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die Mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.' ¹² Vanaf dat moment wilde Pilatus Hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: 'Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.' ¹³ Toen Pilatus dit

hoorde, liet hij Jezus naar buiten brengen. Zelf nam hij plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata.¹⁴ Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: 'Hier is Hij, uw koning.'¹⁵ Meteen schreeuwden ze: 'Weg met Hem, weg met Hem, aan het kruis met Hem!' Pilatus vroeg: 'Moet ik uw koning kruisigen?' Maar de hogepriesters antwoordden: 'Wij hebben geen andere koning dan de keizer!'¹⁶ Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen.

Jezus gekruisigd en begraven

Jezus werd weggevoerd;¹⁷ Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota.¹⁸ Daar kruisigden ze Hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden.

Zingen: 'Wat is de aanklacht'

Lied 73b (Op vleugels)

Wat is de aanklacht, legt men U ten laste,
dat hier alleen het zwaarste oordeel paste?
Wat was de daad waarmee U hen zo griefde,
mijn allerliefste?

Lezing: Johannes 19: 19-27

¹⁹ Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op: 'Jezus van Nazaret, koning van de Joden'.²⁰ Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen.²¹ De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de

Joden”.’²² ‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,’ was het antwoord van Pilatus.

²³ Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden.²⁴ Ze zeiden tegen elkaar: ‘Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.’ Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: ‘Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.’ Dat is wat de soldaten deden.

²⁵ Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.²⁶ Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: ‘Vrouw, dat is uw zoon,’²⁷ en daarna tegen de leerling: ‘Dat is je moeder.’ Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

Zingen: ‘O Godslam, hoe onschuldig’

Lied 73 a (Op vleugels)

O Godslam, hoe onschuldig,
toch aan het kruis geslagen, -
hoe zwijgend en geduldig
kon U de hoon verdragen,
hoe zonder tegenspreken
uit liefde voor ons breken?
Ontferm U over ons, o Jezus.

Lezen (staande): Johannes 19: 28-30

²⁸ Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: ‘Ik heb dorst.’²⁹ Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond.³⁰ Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: ‘Het is volbracht.’ Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Doven van de Paaskaars en de Tafelkaars

Orgelspel

Lezing (zittend): Johannes 19: 31-42

³¹ Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. ³² Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. ³³ Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. ³⁴ Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. ³⁵ Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. ³⁶ Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' ³⁷ Een andere schrifttekst zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

³⁸ Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatea – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joden in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. ³⁹ Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litera. ⁴⁰ Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. ⁴¹ Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf,

waarin nog nooit iemand begraven was.⁴² Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Doven van alle lichten in de kerk,
gevolgd door stilte...

Allen volgen de voorganger,
(in alle rust, op eigen gekozen moment)
de nacht in,
een nieuwe morgen tegemoet...